

М. В. Воскобійник, *асистент*
Полтавський факультет
Національної юридичної академії України
ім. Ярослава Мудрого

ЩОДО ДОКУМЕНТАЛЬНОГО АСПЕКТУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ОБ'ЄКТА ПРАВА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ

Відповідно до положень чинного законодавства особа може вважати себе повноправним власником земельної ділянки тільки після того, як право на неї буде належно (у законний спосіб) встановлено й посвідчено.

Згідно з ч. 1 ст. 126 Земельного кодексу України (далі – ЗК України) право власності на земельну ділянку і право постійного користування земельною ділянкою посвідчується державними актами. Форми державних актів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

У статті 14 Закону України „Про розмежування земель державної та комунальної власності” зазначається, що право комунальної власності на землю посвідчується державним ак-

том, а в ч. 2 зафіксовано: форма державного акта встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Для того, щоб визначити, які землі перебувають на праві комунальної власності тієї чи іншої громади, необхідно знати межі відповідного населеного пункту.

Встановлення меж населених пунктів перебуває у прямому взаємозв'язку з визначенням об'єкта права комунальної власності на землю. Отже, наукового дослідження потребує не тільки питання щодо державного акта на право власності на землю, а й питання щодо державного акта на межі адміністративно-територіального утворення.

Згідно із ч. 1 ст. 176 ЗК України межі адміністративно-територіальних утворень посвідчуються державним актом України. У частині 2 зазначається, що форма та порядок видачі державного акта України на межі адміністративно-територіального утворення встановлюється Верховною Радою України. Отже, виникає проблема щодо співвідношення між собою таких документів.

Документом, яким посвідчуватимуться межі адміністративно-територіальних утворень, є державний акт України. У ньому повинна відобразитися повна інформація щодо меж конкретної адміністративно-територіальної одиниці. Хоча форма такого акта на сьогодні поки що не встановлена, він виконуватиме інакшу роль, ніж інші державні акти, які посвідчують право власності на землю.

Виходить, згадані вище документи матимуть різне змістове навантаження. Якщо державний акт України на право комунальної власності на землю, посвідчуючи саме право комунальної власності на землю в межах населених пунктів та за їх межами, під об'єктами нерухомості, що перебувають у цій власності, закріплюватиме одну інформацію, то державний акт України на межі адміністративно-територіальних утворень – іншу, тобто даватиме уявлення про їх просторові межі (територію). Щодо їх форми, то на сьогодні вона не розроблена ні для державного акта України на право комунальної власності на землю, ні для державного акта України на межі адміністративно-територіальних утворень. У свою чергу, відповідно до чинного земельного законодавства, форми державних актів Украї-

ни на право власності на землю взагалі та право комунальної власності зокрема затверджуються Кабінетом Міністрів України (ч. 1 ст. 126 ЗК України), а форма та порядок видачі державного акта України на межі адміністративно-територіальних утворень встановлюються Верховною Радою України (ч. 2 ст. 176 ЗК України).

Хоча, наприклад, існує проект Закону України „Про внесення змін до ст. 176 ЗК України” (реєстр. № 2412 від 25.10.2006 р.), у якому вказується, що, по-перше, межі адміністративно-територіальних утворень посвідчуються державним актом; по-друге, державний акт на межі адміністративно-територіального утворення містить відомості про: а) назву; б) площу; в) дату прийняття рішення про встановлення (зміну) його меж; по-третє, до державного акта на межі адміністративно-територіального утворення додається кадастровий план і топографічна карта необхідного масштабу, на які наносяться його межі, а також зазначаються суміжні. Крім цього, у ньому зафіксовано: ким підписується державний акт на межі адміністративно-територіального утворення (головою (керівником) органу, яким згідно із законодавством прийнято рішення про встановлення (зміну) меж відповідного адміністративно-територіального утворення, скріплюється печаткою цього органу), кому він видається (адміністративно-територіальному утворенню, межі якого встановлюються (змінюються)), та ким встановлюється його форма (Кабінетом Міністрів України).

Отже, розглянуті вище документи, з одного боку, пов'язані між собою, а з другого – мають різне призначення та змістовне наповнення. Належне правове врегулювання посвідчення права комунальної власності на землю, документальне підтвердження меж адміністративно-територіальних утворень дозволить встановити об'єкт права комунальної власності на землю та захистити інтереси територіальних громад.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Тези доповідей та наукових повідомлень
всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих учених та здобувачів

Харків
2008

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Тези доповідей та наукових повідомлень
всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих учених та здобувачів

**Харків
2008**

Сучасні проблеми юридичної науки: Тези доповідей та наукових повідомлень всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених та здобувачів / За заг. ред. А.П. Гетьмана. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2008. – 498 с.

Редакційна колегія: проф. А.П. Гетьман (голова), проф. Ю.В. Баулін, проф. Ю.П. Битяк, проф. В.І. Борисов, доц. В.І. Борисова, проф. В.В. Голіна, проф. В.Д. Гончаренко, проф. Ю.М. Грошевий, проф. І.М. Даньшин, проф. І.В. Жилінкова, проф. В.П. Жушман, доц. Д.В. Задихайло, проф. В.В. Комаров, проф. Л.М. Кривоченко, проф. М.П. Кучерявенко, проф. І.Є. Марочкін, проф. О.В. Петришин, проф. М.В. Буроменський, доц. С.Г. Серьогіна, доц. Ю.Г. Барабаш, проф. М.В. Цвік, проф. В.Ю. Шепітько, проф. М.В. Шульга, доц. В.Л. Яроцький.

Тези друкуються мовою оригіналу

© Національна юридична академія України
ім. Ярослава Мудрого, 2008

